

Arrest

nr. 74 160 van 27 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 26 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 3 januari 2011, verklaart er zich op 28 februari 2011 vluchteling.

1.2. Op 29 augustus 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 30 augustus 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“ A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een sikh afkomstig uit Rajpura in de Indiase deelstaat Punjab. U was lid van de “Shiromani Akali Dal” van Simranjit Singh Man. U sprak in die hoedanigheid met mensen over

het sikhisme. In de jaren '90 had uw oom (broer van uw vader) G. S. problemen met de autoriteiten omdat hij actief was voor "The All India Sikh Student Federation" en de "Khalistan Freedom Fighters". Beide bewegingen streven naar een onafhankelijke sikh-staat Khalistan. Hij werd een paar keer aangehouden door de Indiase autoriteiten en geslagen en gefolterd. Hij werd aangeklaagd omdat hij "andere mensen wou vermoorden". Na een opsluiting van zes maanden werd hij op borg vrijgelaten omdat er onvoldoende bewijzen tegen hem waren. Na zijn vrijlating maakte uw oom van de gelegenheid gebruik om India in het begin van de jaren '90 te verlaten en waarna hij in België asiel aanvraagde. Door zijn vertrek werd uw oom internationaal geseind op een lijst van Interpol. Nadien werden u en uw familieleden lastig gevallen, jullie werden regelmatig opgepakt en ondervraagd over uw oom. Tussen 2005 en 2009 werd u een twaalfmaal keer door de lokale politie opgepakt en werd u ook ondervraagd over uw oom, u werd telkens na een aantal dagen zonder verdere rechtsgevolgen vrijgelaten. U was de willekeurige arrestaties beu en slaagde er in om een studentenvisum voor het Verenigd Koninkrijk te verkrijgen. Op 20 januari 2010 vertrok u vanuit Delhi met uw eigen paspoort naar het Verenigd Koninkrijk. Daar verbleef en studeerde u gedurende een jaar. Omdat u over onvoldoende financiële middelen beschikte om uw studies verder te zetten en daarom vreesde dat u door de Britse autoriteiten naar India zou worden teruggestuurd, besloot u om begin januari 2011 naar uw oom in België te reizen. Op 28 februari 2011 vroeg u hier asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een kopie voor van uw paspoort, affidavits van de "Sarpanch" (dorpshoofd) van Rajpura, een affidavit van de Council van Khalistan, een affidavit van uw vader, een brief van Gajinder Singh de voorzitter van de "Dal Khalsa", een brief van uw partijvoorzitter Simranjit Singh Mann dd. 16/03/2011 en een internetdocument waaruit blijkt dat uw oom G. S. door Interpol gezocht wordt.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u India diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Geneefse Conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar India alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren, of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. In eerste instantie dient te worden vastgesteld dat u politiek actief was voor de "Shiromani Akali Dal" (Srimanjit Singh Man), doch u stelt uitdrukkelijk dat u omwille van dat lidmaatschap geen problemen heeft met de Indiase autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS p. 4). U koppelt uw ingeroepen problemen volledig aan het feit dat uw oom destijds uit India vertrokken is en in België asiel heeft gekregen. Hierbij moet worden opgemerkt dat elk dossier individueel wordt behandeld en dat het feit dat uw oom destijds internationale bescherming in België verkreeg er niet automatisch toe leidt dat u ook het Vluchtelingenstatuut moet krijgen. U heeft het Commissariaat-generaal immers niet van het feit kunnen overtuigen dat u bij een eventuele terugkeer naar India een risico op vervolging zou lopen. Zo beweert u een paar keer te zijn aangehouden door de lokale politie, waar u werd ondervraagd over uw oom. In dat verband moet echter worden opgemerkt dat ook uw vader en uw broer om dezelfde redenen door de politie werd ondervraagd. Dat uw overige familieleden nog steeds op hetzelfde adres in India verblijven minimaliseert de ernst van de door uw ingeroepen vervolging vanwege de Indiase autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Bovenstaande vaststelling wordt bevestigd door het feit dat u in India probleemloos een paspoort verkreeg, waarmee u op legale wijze eerst naar het Verenigd Koninkrijk reisde en vervolgens naar België kwam. Ook het feit dat u geen asiel in het Verenigd Koninkrijk aanvraagde ondermijnt de ernst van uw ingeroepen problemen (zie gehoorverslag CGVS p. 2). Uw uitleg waarom u geen internationale bescherming in het Verenigd Koninkrijk aanvraagde, namelijk omdat u vreesde terug naar India te zullen worden teruggestuurd omdat u uw studies niet meer kon betalen, is niet overtuigend. Het Verenigd Koninkrijk heeft immers de Vluchtelingenconventie geratificeerd en biedt aldus de mogelijkheid, net zoals in België, om internationale bescherming te verlenen aan personen die hun land van herkomst hebben verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging. Van een asielzoeker kan immers worden verwacht dat hij bij problemen die dermate ernstig zijn dat hij genoopt is om zijn land van herkomst te verlaten onmiddellijk internationale bescherming aanvraagt bij de instanties van het land waar hij aankomt. Voorts kunnen er ook vragen worden gesteld omtrent de geloofwaardigheid van uw problemen die u kreeg met de Indiase autoriteiten omdat uw oom destijds India is ontvlucht en nog steeds in India wordt gezocht. Zo blijkt u immers niet echt veel van uw oom en diens zaak te weten. Op de vraag of uw oom ooit is veroordeeld in India vertelde u dat er een "FIR" (First Information Report) tegen hem was opgemaakt, en dat hij zes maanden in de gevangenis heeft gezeten waarna hij werd vrijgelaten omdat er onvoldoende bewijzen tegen hem waren en nadat een borgtocht werd betaald (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). In de affidavits die u ter staving van uw asielaanvraag voorlegde staat echter vermeld dat uw oom tengevolge van dat "FIR" slechts twee maanden in de cel heeft doorgebracht, nadien werd vrijgelaten en vervolgens het land verliet. U beweerde tevens dat uw oom vervolgd werd omdat hij mensen wou vermoorden, terwijl op het opsporingsbericht van Interpol vermeld staat dat hij wordt gezocht voor verboden wapenbezit (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Overwegende dat u een jaar in Engeland heeft gestudeerd en de Engelse taal dus voldoende machtig behoort te zijn, kan

worden verwacht dat u de documenten die u ter staving van uw asielrelaas voorlegde en die in het Engels zijn opgesteld op zijn minst zou gelezen hebben. Hoe dan ook u heeft niet aannemelijk heeft gemaakt waarom u niet elders in India kunt verblijven om aan uw problemen met de lokale politie van Punjab te ontkomen. U bent immers nooit veroordeeld en u bent ook niet nationaal geseind. In India is er immers een vrij verkeer van personen en zijn er geen identiteitskaarten. Er is aldus geen enkele reden waarom u niet bijvoorbeeld in een miljoenenstad zoals bijvoorbeeld in Mumbai of in Delhi zou kunnen wonen om aan uw problemen van lokale aard te ontkomen. Dat de lokale Punjabi-politie u in de gegeven omstandigheden overal in India zou komen zoeken is in het licht van voorafgaande vaststellingen niet overtuigend. De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen in positieve zin te kunnen ombuigen. De affidavits en brieven van partijvoorzitters bezitten immers een zuiver gesolliciteerd karakter en kunnen bezwaarlijk als objectieve bronnen worden beschouwd. Het opsporingsbericht van uw oom bewijst dat uw oom wordt gezocht maar bewijst niet dat u daardoor ook problemen heeft met de Indiase autoriteiten. Van uw paspoort legde u slechts een kopie voor van de eerste pagina's. U gevraagd naar het origineel, vertelde u dat u het origineel de week voor het gehoor op het CGVS in een pretpark bent verloren (zie gehoorverslag CGVS, p 3), wat op zich wel eerder toevallig is temeer u geen document voorlegt waaruit blijkt dat u het verlies van uw paspoort bij de Belgische autoriteiten heeft aangegeven. Door het niet voorleggen van uw origineel paspoort wekt u bij de Belgische asielinstanties de indruk dat u bepaalde informatie voor de Belgische autoriteiten probeert achter te houden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting en de motiveringsplicht. Tevens meent hij dat er een manifeste beoordelingsfout is.

Verzoeker werpt op dat het CGVS nagelaten heeft enig onderzoek te verrichten naar verzoekers banden met de "Shiromani Akali Dal" en naar de vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker wegens zijn politieke activiteiten voor deze beweging en zijn familiebanden met zijn oom die in India actief was voor "The All India Sikh Student Federation" en de "Khalistan Freedom Fighters". Verzoeker meent dat zijn identiteit vaststaat nu hij een kopie van zijn paspoort heeft neergelegd. Verzoeker stelt dat hij wel degelijk in zijn land politiek actief was en dat dit blijkt uit de door hem neergelegde bewijsstukken, waaronder nieuw bijgevoegde foto's. Verzoeker is de mening toegedaan dat er niet op afdoende wijze is gemotiveerd waarom de door hem neergelegde stukken niet als bewijs kunnen gelden van zijn vrees voor vervolging. Verzoeker vraagt in hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en in ondergeschikte orde de beslissing te vernietigen en de commissaris-generaal bijkomende onderzoeksmaatregelen te bevelen, met name verzoeker opnieuw te horen, de actuele mensenrechtensituatie in Punjab te onderzoeken en contact te nemen met de partijvoorzitters van de "Dal Khalsa" en van "Shiromani Akali Dal".

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker vooreerst voorbij gaat aan de motieven van de bestreden beslissing. Hieruit blijkt immers dat verzoeker zelf uitdrukkelijk verklaarde nooit problemen te hebben gehad omwille van zijn politieke activiteiten voor de "Shiromani Akali Dal". Verzoeker verklaarde immers uitsluitend problemen te hebben gekend omwille van zijn oom die in India actief was voor "The All India Sikh Student Federation" en de "Khalistan Freedom Fighters". Blijkens de bestreden beslissing dient deze vrees bovendien ernstig gerelativeerd te worden gelet op het feit dat (i) verzoekers familie, die volgens zijn verklaringen dezelfde problemen hadden, nog steeds in India op hetzelfde adres wonen, (ii) verzoeker in India probleemloos een paspoort kon bekomen en (iii) verzoeker een jaar in het Verenigd Koninkrijk verbleef zonder er asiel aan te vragen. Bovendien blijkt verzoeker evenmin in België onmiddellijk asiel te hebben aangevraagd. Verzoeker kwam immers België binnen op 3 januari 2011 en wachtte nog tot 28 februari 2011 alvorens hier een asielaanvraag in te dienen. De weinige haast waarmee verzoeker om internationale bescherming verzocht doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de asielaanvraag. Zelf, indien zou worden aangenomen dat de problemen van verzoeker op waarheid zouden berusten, dan nog stelde de bestreden beslissing terecht vast dat verzoeker over een vestigingalternatief beschikt onder meer in de miljoenensteden Delhi en Mumbai.

Deze motieven van de bestreden beslissing worden op geen enkele wijze door de verzoeker weerlegd; zij blijven derhalve overeind en worden door de Raad beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoeker verwijst naar enkele rapporten toegevoegd aan zijn verzoekschrift. Deze volstaan echter niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Deze vrees of dit risico dienen in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft dienaangaande in gebreke. De door verzoeker bijgebrachte foto's bieden evenmin een meerwaarde aan het asielrelaas, los van de vaststelling dat het onduidelijk is wat verzoeker hiermee wil aantonen. Het proces-verbaal opgemaakt door de politie van Gent toont enkel aan dat verzoeker aangifte heeft gedaan van het verlies van zijn paspoort.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.4. Waar verzoeker tenslotte vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad er op dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet voldoende aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

A. VAN ISACKER